

Sygn. akt III KK 87/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **M.J.**

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 6 sierpnia 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S.

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem łącznym z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 570 k.p.k. połączył M. J. podlegające wykonaniu:

- karę 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G.
z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K (...);

- karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt II K (...)

i wymierzył w ich miejsce karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 lipca 2016 r. do dnia 13 lipca 2016 r. oraz od dnia 17 stycznia 2017 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku. Nadto orzekł, że „w pozostałym zakresie kary zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu” oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejął na rzecz Skarbu Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 7 maja 2019 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść M. J., zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w S. w dniu 28 marca 2019 r., sygn. akt II K (...), wyroku łącznego obejmującego orzeczoną wobec skazanego M. J. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt (...), karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 2 lat pozbawienia wolności, wymierzoną na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K (...) i orzeczeniu jednej kary łącznej w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a tym samym wymierzenie jej poniżej dolnego progu, wyznaczonego wymiarem najwyższej z kar podlegających łączeniu”.

Podnosząc tak sformułowany zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S. .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym (jakkolwiek trafniejsze byłoby zaskarżenie wyroku tylko w części orzeczenia o karze), a wobec tego, że została wniesiona przed upływem roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia (art. 524 § 3 k.p.k.), możliwe było uwzględnienie jej w trybie w art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, sąd wymierza tę karę w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, która nie może przekroczyć określonych wielkości. Należy przy tym uwzględnić przepis art. 86 § 4 k.k., który stanowi, że m.in. tę zasadę stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Uwzględniając powyższe unormowania trzeba zatem stwierdzić, że orzekając w sprawie M. J. , Sąd Rejonowy mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 4 lat i 10 miesięcy (najwyższa z wymierzonych kar jednostkowych) do 6 lat i 10 miesięcy (suma łączonych kar). Wymierzając skazanemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, rażąco naruszył art. 86 § 1 k.k., z tym skutkiem, że ukształtował tę karę na poziomie niższym niż dopuszczalny tym przepisem.

Celowe będzie zauważyć, że przedmiotowe uchybienie zaistniało nie z powodu niezajomości przez Sąd elementarnych reguł wymierzania kary łącznej, ale z powodu wadliwego przytoczenia w części wstępnej wyroku łącznego treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S. z dnia 13 września 2018 r., sygn. akt II K (...). Mianowicie omyłkowo podano, że wyrokiem tym M. J. wymierzono karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności i po dostrzeżeniu tej oczywistej omyłki pisarskiej postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2019 r. dokonano jej sprostowania w trybie art. 105 k.p.k. (k. 33 akt sprawy).

Stwierdzenie opisanego wyżej uchybienia nakazywało uchylić zaskarżony wyrok łączny i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, który wyda orzeczenie zgodne z prawem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.